

ZBRODNIARZE

ORĘŻ PROPAGANDY
NA ZNACZKACH POCZTOWYCH

PARK LEŚNY UL. KWIATOWA

Park Leśny w Lubinie

Muzeum Historyczne w Lubinie

MARZEC

PAŹDZIERNIK

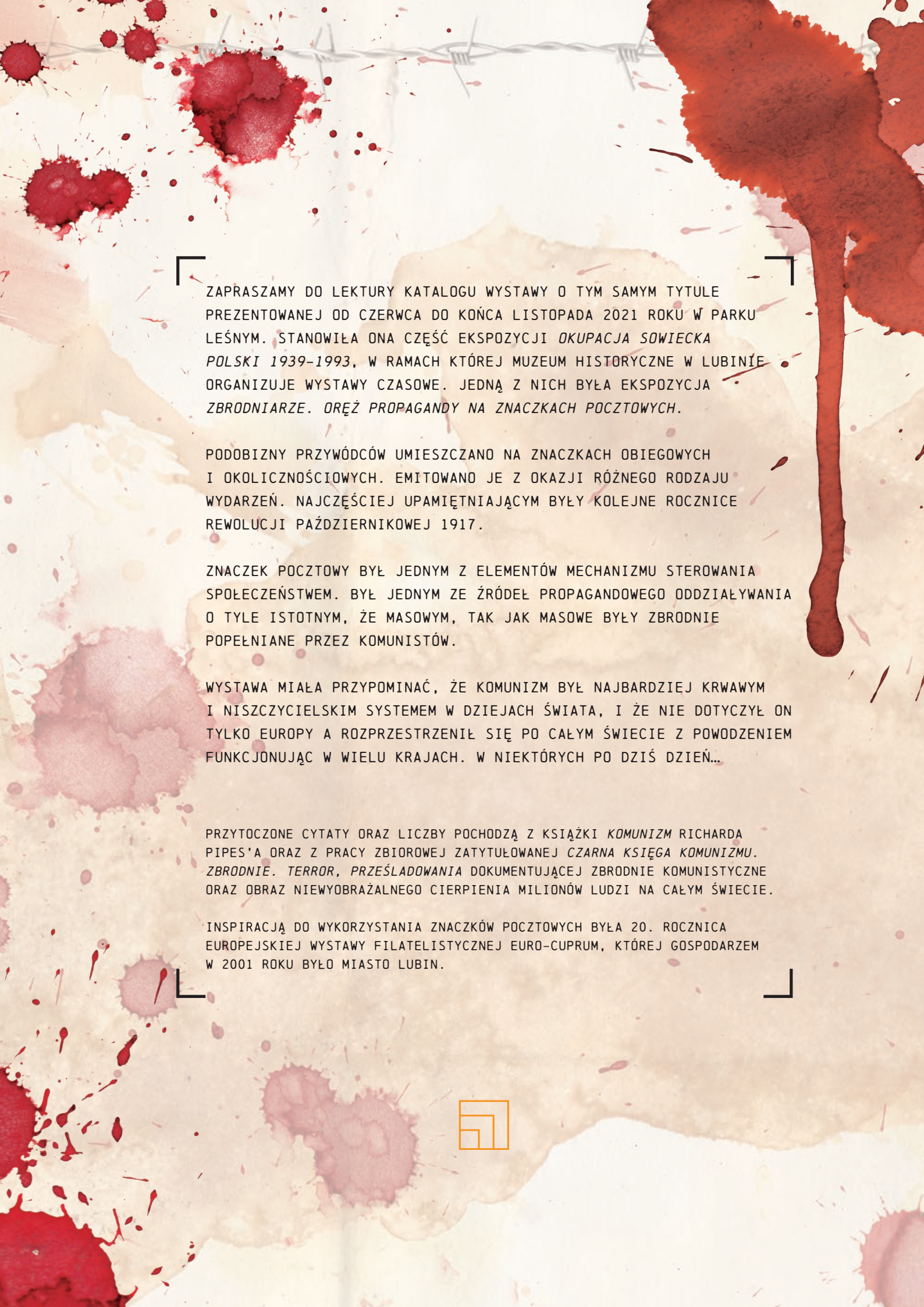
2021

KAŻDY KOMUNISTYCZNY KRAJ I KAŻDA
KOMUNISTYCZNA PARTIA MAJĄ SWOJĄ
ODRĘBNĄ HISTORIĘ, SVOJE WŁASNE
REGIONALNE I LOKALNE ODMIANY,
LECZ ŁĄCZĄ JE ZAWSZE WIĘZI,
KTÓRYCH ŚLADY PROWADZĄ DO WZORÓW
WYPRACOWANYCH W MOSKWIE
W LISTOPADZIE 1917 ROKU.
TE WIĘZI TWORZĄ SWEGO RODZAJU
GENETYCZNY KOD KOMUNIZMU

STÉPHANE COURTOIS

ZAPRASZAMY DO LEKTURY KATALOGU WYSTAWY O TYM SAMYM TYTULE PREZENTOWANEJ OD CZERWCA DO KOŃCA LISTOPADA 2021 ROKU W PARKU LEŚNYM. STANOWIŁA ONA CZĘŚĆ EKSPOZYCJI *OKUPACJA SOWIECKA POLSKI 1939-1993*, W RAMACH KTÓREJ MUZEUM HISTORYCZNE W LUBINIE ORGANIZUJE WYSTAWY CZASOWE. JEDNĄ Z NICH BYŁA EKSPOZYCJA *ZBRODNIARZE. DRĘŻ PROPAGANDY NA ZNACZKACH POCZTOWYCH*.

PODOBIZNY PRZYWÓDCÓW UMIESZCZANO NA ZNACZKACH OBIEGOWYCH I OKOLICZNOŚCIOWYCH. EMITOWANO JE Z OKAZJI RÓŻNEGO RODZAJU WYDARZEŃ. NAJCZĘŚCIEJ UPAMIĘTNIAJĄCYM BYŁY KOLEJNE ROCZNICE REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ 1917.

ZNACZEK POCZTOWY BYŁ JEDNYM Z ELEMENTÓW MECHANIZMU STEROWANIA SPOŁECZEŃSTWEM. BYŁ JEDNYM ZE ŹRÓDEŁ PROPAGANDOWEGO ODDZIAŁYWANIA O TYLE ISTOTNYM, ŻE MASOWYM, TAK JAK MASOWE BYŁY ZBRODNIŁE POPEŁNIANE PRZEZ KOMUNISTÓW.

WYSTAWA MIAŁA PRZYPOMINAĆ, ŻE KOMUNIZM BYŁ NAJBARDZIEJ KRWAWYM I NISZCZYCIELSKIM SYSTEMEM W DZIEJACH ŚWIATA, I ŻE NIE DOTYCZYŁ ON TYLKO EUROPY A ROZPRZESTRZENIŁ SIĘ PO CAŁYM ŚWIECIE Z POWODZENIEM FUNKCJONUJĄC W WIELU KRAJACH. W NIEKTÓRYCH PO DZIŚ DZIEŃ...

PRZYTOCZONE CYTATY ORAZ LICZBY POCHODZĄ Z KSIĄŻKI *KOMUNIZM* RICHARDA PIPES'A ORAZ Z PRACY ZBIOROWEJ ZATYTUŁOWANEJ *CZARNA KSIĘGA KOMUNIZMU. ZBRODNIŁE. TERROR, PRZEŚLADOWANIA* DOKUMENTUJĄCEJ ZBRODNIŁE KOMUNISTYCZNE ORAZ OBRAZ NIEWYOBRAŻALNEGO CIERPIENIA MILIONÓW LUDZI NA CAŁYM ŚWIECIE.

INSPIRACJĄ DO WYKORZYSTANIA ZNACZKÓW POCZTOWYCH BYŁA 20. ROCZNICA EUROPEJSKIEJ WYSTAWY FILATELISTYCZNEJ EURO-CUPRUM, KTÓREJ GOSPODARZEM W 2001 ROKU BYŁO MIASTO LUBIN.

OREŻ PROPAGANDY NA ZNAKACH POCZTOWYCH

CKIM SYSTEMIE, JEST NADE WSZYSTKO JEGO CAŁKOWITA PORAZKA...
ZASTRASZENIA I ZNIEWOLENIA NIE MA ŻADNYCH GRANIC

ZE WZGLĘDU NA DRASTYCZNOŚĆ ZDJĘĆ ORAZ OGROM LUDZKIEGO
CIERPIENIA NA JEDNEJ ZE ŚCIAN ZAMIĘSZCZONO FOTOGRAFIE
DOKUMENTUJĄCE TYLKO NIELICZNE ZBRODNIŁE DOKONANE
NA ROZKAZ PRZYWÓDCÓW KOMUNISTYCZNYCH.

Szacunkowy bilans ofiar śmiertelnych – łącznie blisko 100 milion

Республика Латвия (Latvian Republic) is a country in the Baltic region of Europe. It is a member of the European Union, the North Atlantic Treaty Organization (NATO), and the Council of Europe. The capital is Riga. The official language is Latvian. The population is approximately 2.3 million. The area is 64,589 square kilometers. The highest point is the Scaevogel mountain, 311 meters high. The lowest point is the Baltic Sea, 0 meters high. The average height is 150 meters. The climate is temperate. The average temperature is 5 degrees Celsius. The average precipitation is 600 millimeters. The average humidity is 70%. The average wind speed is 3 meters per second. The average wind direction is from the west. The average wind frequency is 30%. The average wind intensity is 30%. The average wind direction is from the west. The average wind frequency is 30%. The average wind intensity is 30%.

NA WYSTAWIE ZAPREZENTOWANO
SYLWETKI NAJWIĘKSZYCH ZBRODNIARZY
KOMUNISTYCZNYCH – PRZYWÓDCÓW
PAŃSTW Z CAŁEGO ŚWIATA ORAZ KRÓTKI
OPIS OKRUCIEŃSTW, KTÓRE WYKONYWANE
BYŁY Z ICH POLECENIA.

UWIECZNIANE NA ZNACZKACH POCZTOWYCH WIZERUNKI
KOMUNISTYCZNYCH PRZYWÓDCÓW EMITOWANO BY UPAMIĘTNIĆ
WAŻNE WYDARZENIA, DO KTÓRYCH ZALICZANO RÓWNIEŻ
ROCZNICĘ ICH URODZIN.

[ZSRR]

< WŁODZIMIERZ LENIN >

U WŁADZY 1917-1922

Przywódca rewolucji październikowej i pierwszy przywódca Rosji radzieckiej. Inicjator rozłamu Socjaldemokratycznej Partii Robotniczej Rosji (SDPRR) na radykalnych bolszewików i mienszewików, którzy odrzucali rewolucyjny kierunek i dyktaturę proletariatu.

Włodzimierz Iljicz Uljanow urodził się 22 kwietnia 1870 roku w Symbirsku nad Wołgą w rodzinie urzędniczej. Za naukę i wyróżniające się zachowanie otrzymywał złote medale. Po ukończeniu gimnazjum w 1887 roku podjął prawnicze studia na Uniwersytecie Kazańskim, ale jeszcze tego samego roku został usunięty z uniwersytetu. Biorąc udział w studenckich zamieszkach przeciwko rządzeniom władz, rozpoznany został jako brat skazanego na śmierć terrorysty. Aleksander, straszny brat Lenina stracony został za udział w zamachu na cara Aleksandra III. Trzy lata spędził na wygnaniu. Pomimo wielu próśb, nie pozwolono mu wrócić na uczelnię. Po tych wydarzeniach stał się fanatycznym rewolucjonistą, oddanym idei zniszczenia istniejącego porządku społecznego i politycznego.

W 1891 roku, po wyrażeniu zgody przez władze carskie, eksternistycznie zdaje egzaminy z prawa i przenosi się do Petersburga. W 1896, za nawoływanie do strajku, zostaje zesłany na Syberię. Po trzech latach wyrusza do Niemiec. Gdy na początku 1917 roku dowiaduje się o wydarzeniach marcowych, mieszka w Szwajcarii i cierpliwie czeka na powrót do Rosji. Władzę przejmuje 7 listopada tego samego roku.

Nie miał szacunku do odmiennych poglądów, pierwszy dekret jaki wydał po dojściu do władzy, dotyczył zamknięcia całej niebolszewickiej prasy. Pogardzał własnym narodem. Jego główną cechą osobowości była skłonność do nienawiści. Pielęgnował urazy i wrogość wobec ludzi, zwłaszcza wobec innych klas społecznych, innych grup etnicznych, innych ras. Niszczył całe wsie, miasta, narody.

We wrześniu 1918 roku oficjalnie, już na mocy dekretu rozpoczął się czerwony terror – zimne, cyniczne okrucieństwo wobec burżuazji, ale nie tylko. Represjom poddano każdego kogo uznano za wroga bolszewików lub za społecznie niepożądanego. Nie oszczędzono także duchowieństwa. Aresztowania i masowe egzekucje w całym kraju wykonywała Czecha, która do 1920 roku stała się najpotężniejszą instytucją państwową w Rosji.

Bez żadnej podstawy prawnej i regulaminów, Czecha utworzyła dwa typy obozów pracy przymusowej: ośrodki internowania, do których trafiali skazani przez sąd oraz obozy koncentracyjne, gdzie zamykano ludzi na podstawie zwykłego zarządzenia administracyjnego. W 1923 roku było ich 315 a więźniów traktowanych w bestialski sposób blisko 70 tysięcy.

Antychłopska polityka i kolektywizacja przyczyniła się do pierwszego głodu (1921-1922), który pochłonął 5 milionów ofiar śmiertelnych. Do śmierci milionów z głodu doprowadził świadomie i celowo. Wszystkie statystyki od dnia objęcia przez Lenina władzy są porażające.

Był tyranem i typem wyjątkowego autokraty. Stworzył sowiecką maszynę terroru. Jego rządy, podobnie jak jego następcy, to historia zbrodni i kłamstw. Uważał, że „nie wystarczy rozstrzeliwać tylko winnych, bo wówczas niewinni nie mieliby się czego bać”.

Z powodu ciężkiej choroby, w 1922 roku wycofał się z aktywnego życia politycznego. W marcu 1923 roku przeżył kolejny silny udar. Osiem miesięcy później zmarł.

[ZSRR]

< JÓZEF STALIN >

U WŁADZY 1923-1953

Po śmierci Lenina, Stalin wykorzystał brak przygotowania kierownictwa partii do sukcesji po nim i przejął władzę mając już wtedy trzy cele: zbudowanie potężnego przemysłu, skolektywizowanie rolnictwa oraz doprowadzenie społeczeństwa do stanu całkowitej uległości. Realizacja tych zamierzeń zakończyła się kryzysami ekonomicznym i społecznym a także – milionami ofiar.

Josif Wissiarionowicz Dżugaszwili urodził się 6 (18) grudnia 1878 roku w gruzińskim mieście Gori, gdzie uczęszczał do szkoły cerkiewnej. Następnie wstąpił do Seminarium Prawosławnego w Tyflisie, z którego w 1890 roku go wydano za nielegalną działalność w organizacji marksistowskiej. Członkiem komitetu Socjaldemokratycznej Partii Robotniczej Rosji (SDPRR) został w 1891 roku. Gdy dwa lata później wyłoniły się w niej dwie frakcje – mienszewików i bolszewików, Stalin opowiedział się za bolszewikami i pozostał im wierny już do końca. Był jednym z organizatorów zbrojnego przewrotu bolszewickiego w 1917 roku. W partii pełnił różne obieralne funkcje, ale najważniejszą była ta, którą pełnił dożywotnie – dyktatora z nieograniczoną władzą.

Po objęciu władzy przystąpił do usuwania opozycjonistów, także wyimaginowanych z szeregów partii, wojska oraz aparatu bezpieczeństwa. Bestialskie tortury sprawiały, że zatrzymani przyznawali się do najbardziej absurdalnych zarzutów, do przestępstw których nigdy nie popełnili. Straty poniosło także duchowieństwo. Represje nasiliły się w latach 1936-1938 i osiągnęły niespotykany wcześniej rozmiar, uderzając tym razem we wszystkie warstwy społeczeństwa (wielki terror).

Przymusowa kolektywizacja przeprowadzona na przełomie lat 20 i 30 przyniosła śmierć milionom ludzi a rosyjskie rolnictwo doprowadziła do ruiny. Wielu tych, których nie zabito, umarło z zimna, chorób i głodu, zwłaszcza na Ukrainie. Chłopom zabierano zgromadzone zapasy, za ukrywanie żywności bardzo surowo karano. Wymierały całe wsie a przypadki kanibalizmu nie były rzadkością (wielki głód).

W 1937 roku rozpoczęły się aresztowania wszystkich posiadających pochodzenie polskie. To jedna z największych zbrodni, jakiej doświadczyła ludność polska z rąk bolszewików w czasach przedwojennych. Oskarżano ich m.in. o współpracę w polskim wywiadzie. Tych, którzy nie chcieli się przyznać okrutnie torturowano, dziesiątki tysięcy rozstrzelano i wysłano do łagrów. Szacuje się, że te zbrodnicze działania pochłonęły życie ponad 100 tysięcy ofiar. Według Nikity Iwanowa, rosyjskiego badacza, Polaków zabijano 36 razy częściej niż pozostałych obywateli ZSRR („operacja polska”).

Wiosną 1940 roku wymordowano blisko 22 tysiące obywateli przedwojennej Polski. Wśród ofiar poza oficerami Wojska Polskiego znaleźli się m.in. urzędnicy państwowi, policjanci, pracownicy służby więziennej, przedstawiciele wolnych zawodów (zbrodnia katyńska).

Deportacje ludności z zajętych we wrześniu 1939 roku terenów to kolejne zbrodnie Stalina. W latach 1939-1941 przesiedlano Polaków, Żydów, Ukraińców, Białorusinów. Po zakończeniu wojny na Sybir oraz do Kazachstanu przesiedlano całe narody m.in. Czeczenów, Ingusów, Tatarów. Dokładnych ofiar deportacji nigdy nie ustalono, tysiące umarło już podczas morderczego transportu w bydłych wagonach.

Rządy, które wprowadził oparte były na wszechobecnym terrorze. Był sadystą i paranoikiem. Spisek dostrzegał wszędzie. Każdy mógł okazać się szpiegiem i wrogiem ludu. Większość społeczeństwa zmuszona została do donoszenia na swoich znajomych, przyjaciół, członków rodziny. Podejrzliwość i patologiczny strach towarzyszył wszystkim, bez wyjątku. Dziesiątki milionów wysłał do łagrów, miliony na jego rozkaz rozstrzelano. Litości nie okazywano nikomu.

Zmarł 5 marca 1953 roku pozostawiając po sobie bezmiar przemocy, tortur i wyroków śmierci.

[Albania]

< ENVER HODŻA (HOXA) >

U WŁADZY 1944–1985

Fanatyczny zbrodniarz, który swoim rodakom odebrał godność. Wybudował więcej bunkrów i schronów niż miała wówczas większość państw Europy razem wziętych. Marzył o w pełni ateistycznym państwie, dlatego chciał, by Albańczycy zapomnieli o Bogu. Pragnął też, by społeczeństwo, podobnie jak w Chinach Mao, zatraciło umiejętność samodzielnego myślenia.

Swoim rodakom urządził piekło. Za nauką Stalina z okrucieństwem i bezwzględnością stosował politykę czystek. Jak Stalin, paranoicznie bał się utraty władzy. Albańczycy do dziś wierzą, że co czwarty donosił. Nikt nie mógł czuć się bezpiecznie. Obywatele podsłuchiwani byli na każdym kroku.

Stworzył najbardziej represyjny system komunistyczny w Europie. Albanię doprowadził do totalnej izolacji (granice były tak szczelne jak nigdzie na świecie), dramatycznego zubożenia kraju a jej mieszkańców pozbawił tożsamości i historycznej, narodowej spuścizny.

Narzędziem terroru Hodży była Sigurimi, albańska policja polityczna, która dbając o bezpieczeństwo wewnętrzne zajmowała się cenzurą, organizowaniem więzień, obozów pracy i ochroną osobistą przywódców partii. Pełniła również rolę wywiadu.

Szacuje się, że w zakładach karnych przetrzymywanych było ponad 34 tysiące więźniów politycznych, najczęściej bez procesów sądowych. W 48 obozach pracy przebywało ponad 40 tysięcy. Około sześć tysięcy zamordowano. Kilkadziesiąt internowano. Niemal tysiąc zmarło w więzieniach a siedem tysięcy zginęło w obozach albo na zesłaniu. Wielu oszalało w wyniku tortur. Wielu nie odnaleziono do dziś.

NA NASTĘPNEJ STRONIE,
WIELKOFORMATOWA MAPA
ROZPRZESTRZENIAJĄCEGO SIĘ
PO ŚWIECIE KOMUNIZMU
ORAZ OFIARY ZBRODNI
KOMUNISTYCZNYCH W LICZBACH.

Szacunkowy bilans ofiar śmiertelnych

EUROPA WSCHODNIA

1 mln

OFIAR

MIEDZYNARODOWY
RUCH KOMUNISTYCZNY
I PARTIE KOMUNISTYCZNE
NIE SPRAWUJĄCE WŁADZY

10 tys.

OFIAR

AFRYKA

1,7 mln

OFIAR

AMERYKA ŁACIŃSKA

150 tys.

OFIAR

OFIARY ZBRODNI KOMUNISTYCZNYCH ŚMIERĆ PONOSIŁY W WYNIKU: DEPORTACJI,
SADYSTYCZNYCH TORTUR, TERRORU, EGZEKUCJI BEZ SĄDU,

— łącznie blisko **100** milionów

ZWIĄZEK RADZIECKI

20 mln

OFIAR

KOREA PÓŁNOCNA

2 mln

OFIAR

CHINY

65 mln

OFIAR

WIETNAM

1 mln

OFIAR

KAMBODŻA

2 mln

OFIAR

AFGANISTAN

1,5 mln

OFIAR

PODCZAS TRANSPORTU, MORDERCZEJ PRACY, POBYTÓW W CIĘŻKICH WARUNKACH,
TAKŻE MASOWYCH, PORWAŃ I ZWIĄZANYCH Z NIMI ZAGINIĘĆ, GŁODU.

MAO ZEDONG „CZERWONY CESARZ”

U WŁADZY 1949–1976

[Chiny]

W początkowych latach panowania Mao Chiny, będąc uzależnione od ekonomicznej i wojskowej pomocy ZSRR, wiernie kopiowały stalinowską politykę gospodarczą. Gdy w 1959 roku stosunki między Moskwą a Pekinem osiągnęły krytyczny moment, Mao zaczął rozwijać chińską wersję komunizmu. Uważał, że nie wystarczy zmiany instytucjonalne, należy jeszcze zmienić osobowość i psychikę człowieka.

Obywateli, zwłaszcza intelektualistów poddawano reedukacji w przymusowych obozach pracy; stosując tortury psychiczne łamano ich psychikę. Wielki skok, czyli reformy na rzecz radykalnego przyspieszenia rozwoju gospodarki spowodowały niewyobrażalne straty w ludziach, miliony zmarły z głodu. Rewolucja kulturalna doprowadziła życie kulturalne do całkowitego zastoju, zamknięto wszystkie szkoły, jedyne dostępne książki to dzieła Mao. Ludzie ginęli w więzieniach, obozach pracy, w wyniku tortur, podczas egzekucji i innych morderstw.

Skala rozpetanego przez Mao terroru była olbrzymia. Każdego dnia w morzu krwi ginęli zarówno przeciwnicy polityczni jak i osoby zupełnie niezaangażowane w politykę. Winnym mógł okazać się każdy. Nawet kilkuletnie dzieci oskarżano o szpiegostwo.

Chcąc narzucić komunizm i chińską dominację w Tybecie rządy czerwonego cesarza dopuściły się niewyobrażalnych okrucieństw także wobec Tybetańczyków. W wyniku interwencji wojsk chińskich życie straciło kilkadziesiąt tysięcy mieszkańców Dachy Świata a ponad sto opuściło kraj. Wszystkich ofiar jego rządów liczyć należy w milionach.

[Korea Północna]

KIM IR SEN

U WŁADZY 1946–1994

Podobnie jak Mao Zedong wprowadził swoją, odmienną od radzieckiej, odmianę komunizmu, która oznaczała totalitarną formę rządów z niczym nie ograniczoną rolą wodza, która przetrwała do dziś. Tak jak i pogarda dla ludzkiego życia.

Partia kontrolowała każdą sferę życia obywateli (i to się nie zmieniło) stosując rodzinny charakter odpowiedzialności. Do obozu trafiała cała rodzina na mocy wyroku skazującego jednego z jej członków. W 1958 roku, w czasach wielkiej czystki przeciwników Kim Ir Sena kara obejmowała trzy pokolenia.

Koreańczycy tracili życie w wyniku systematycznych czystek w szeregach partii, makabrycznych tortur, egzekucji w więzieniach oraz obozach koncentracyjnych istniejących nieprzerwanie oraz na skutek niewyobrażalnych warunków odbywania kary. Egzekucje za niektóre przestępstwa wykonywano publicznie. Można było wymienić 48 przestępstw zagrożonych karą śmierci. Kara śmierci, zwłaszcza na więźniach politycznych wykonywana jest do dziś a łamanie praw człowieka jest nadal w Korei Północnej codziennością.

Kim Ir Sen należy do grona największych zbrodniarzy komunistycznych. Jest odpowiedzialny za śmierć blisko dwóch milionów ofiar. Do tego należy dodać cierpienia setek tysięcy uciekających przed represjami i nędzą, z których wielu utonęło lub zginęło z rąk piratów.

[Kambodża]

< POL POT PRZYWÓDCA CZERWONYCH KHMERÓW
U WŁADZY 1975-1979 >

Saloth Sar, pseudonim: Brat Numer Jeden, Wujek Sekretarz, Pol, Pouk, Hay, Phem. Kambodżański tyran, naśladowca Mao Zedonga. Jego rządy w latach 1975-1979 to czas wielkiej rzezi.

Po wkroczeniu do stolicy – Phnom Penh 17 kwietnia 1975 roku niemal natychmiast zamknął wszystkie szkoły, szpitale, urzędy, zakłady pracy i fabryki. Mieszkańcy miast zostali deportowani na wieś. Rozpoczęła się budowa idealnego państwa – komunistycznego piekła.

W ciągu trzech lat i ośmiu miesięcy Czerwoni Khmerzy dokonali niewyobrażalnych zbrodni. Pol Pot jest odpowiedzialny za śmierć ponad 2 milionów obywateli Kambodży, co stanowiło jedną czwartą ludności. Ofiarami byli przede wszystkim najlepiej wykształceni i wykwalifikowani członkowie społeczeństwa oraz duchowni, ale tak naprawdę nie oszczędzono żadnej grupy społecznej ani wiekowej. Zabijano również dzieci i chłopów, wobec których zastosowane środki represyjne zniszczyły tradycyjną kulturę rolną, co doprowadziło do braku żywności, a długotrwała susza w latach 1978-1979 dopełniła nieszczęścia – masowego głodu, który zabijał.

Rozmiary stosowanej przez Pol Potę i Czerwonych Khmerów przemocy były przerażające a trauma po ludobójstwie w narodzie pozostała do dziś.

• • • • •
Założyciel i przywódca polityczny Komunistycznej Partii Indochin, pierwszy prezydent Wietnamu. Wielki działacz ruchu rewolucyjnego, którego marzeniem był niepodległy Wietnam. Z gorliwością walczył z francuskimi kolonistami i japońskimi okupantami. Był jednym z najbardziej wpływowych przywódców światowego ruchu komunistycznego. Przez wielu rodaków uważany za ojca narodu.

Ponosi odpowiedzialność za brutalny terror towarzyszący przeprowadzonej reformie rolnej i nacjonalizacji przemysłu. Szacuje się, że komunistyczne przemiany na wsi pochłonęły od trzydziestu dwóch do stu tysięcy ofiar. Oczywiście represje nie ograniczyły się tylko do wsi. Wrogów zaczęto szukać wewnątrz samej partii, zgodnie ze stalinowską wykładnią o ciągłym zagrożeniu i zaostrzaniu się walki klasowej. Pomimo powiązania z partią bez śladu zniknęło wielu intelektualistów, polityków, policjantów, lekarzy. Terror zaczął paraliżować struktury partyjne, wreszcie całe państwo. Powstała sieć więzień oraz obozów reedukacyjnych, w których osadzono łącznie około trzysta tysięcy osób. Wielu straciło w nich życie.

Nie mogąc pogodzić się z podziałem Wietnamu Ho Chi Minh przystąpił do organizacji Wietkongu, komunistycznej partyzantki, która walcząc z USA i Armią Republiki Wietnamu korzystała ze wsparcia Wietnamu Północnego, ZSRR oraz ChRL.

Po długiej chorobie zmarł 2 września 1969 roku w swoim domu.

[Wietnam]

< HO CHI MINH „DOBRY WUJEK HO”
U WŁADZY 1945-1969 >

[Kuba]

FIDEL CASTRO

U WŁADZY 1959–2008

Obejmując władzę przejawiał lewicowe sympatie, ale nie był komunistą. Przejawiał jedynie silne dążenie do władzy a idee marksizmu-leninizmu wszczepił mu Che Guevara.

Po dojściu do władzy doprowadził kraj do ruiny. Zachęcony przez rząd ZSRR, najpierw dokonał całkowitej nacjonalizacji własności firm amerykańskich, następnie wszystkich dziedzin gospodarki. Jedynie 30 procent uprawnej ziemi pozostawiono małym i średnim gospodarstwom rolnym. Doprowadził do biedy i niewyobrażalnego cierpienia. Szacuje się, że pod jego rządami śmierć poniosło ponad 100 tysięcy osób.

Represje dotknęły wszystkich, którzy uznani zostali za „potencjalne zagrożenie dla społeczeństwa”. Kubańscy umierali w wyniku przesiedleń, przymusowej pracy, masowych egzekucji (najczęściej przez rozstrzelanie) oraz doznanej przemocy, fatalnych warunków sanitarnych, chorób i głodu panującego w więzieniach i obozach koncentracyjnych.

Pierwsze lata kubańskiej dyktatury należały do jednego z najbrutalniejszych okresów na świecie w drugiej połowie XX wieku. Lista przestępstw, których się dopuścił Castro wobec swoich rodaków jest bardzo długa.

Kuba to pierwsze i do dziś istniejące państwo komunistyczne w Ameryce Łacińskiej. Co prawda kubański reżim mocno złagodził jednak nadal wielu obywateli walczyło o podstawowe prawa obywatelskie oraz stawia czoło permanentnym niedoborom spowodowanym załamaniem gospodarki za czasów Fidela Castro.

Południowoamerykański rewolucjonista, najdłużej wspierający kubańskiego tyrana. Spotkali się w 1955 roku w Meksyku, gdy Castro będąc na wygnaniu szykował się do powrotu na Kubę. Mianowany dowódcą partyzantki szybko zastąpił z brutalności i bezwzględnej surowości. Więzienie Cabaña, w którym początkowo urzędował stało się areną egzekucji, przede wszystkim byłych towarzyszy broni. Gdy – nie mając pojęcia o ekonomii – otrzymał stanowisko ministra przemysłu i dyrektora Banku Centralnego zaprowadził na Kubie upragniony „model sowiecki”. W hołdzie dla Lenina swojemu synowi nadał imię Władimir.

W 1965 roku zrezygnował z wszelkich pełnionych w rządzie funkcji i obywatelstwa kubańskiego. Jako najemnik walczył w Kongu i Tanzanii. Walkę z imperializmem uznaje za swój jedyny obowiązek. W 1967 roku Guevara organizuje oddziały partyzanckie w Boliwii, gdzie szybko zostaje wzięty do niewoli i zamordowany.

Był idealistą, wierzył, że zasada równości społecznej jest możliwa do zrealizowania, ale niewątpliwie był zbrodniarzem.

[Ameryka Łacińska]

ERNESTO DE LA SERNA CHE GUEVARA

U WŁADZY 1955–1966

[Etiopia]

Mengystu Hajle Marjam, władzę zdobył w drodze wojskowego zamachu obalając cesarza Hajle Syllasje. Po objęciu władzy proklamował Etiopię krajem socjalistycznym, zapowiadając nacjonalizację banków, towarzystw ubezpieczeniowych, znosząc prywatną własność, znaczną część sektora przemysłowego oraz tworząc komuny wiejskie. W rzeczywistości była to bezwzględna dyktatura wojskowa, naśladująca dla własnych politycznych celów praktyki sowieckich i chińskich komunistów.

Przekształcił Etiopię w radzieckiego satelitę. Co roku latał do Moskwy na spotkania z Breżniewem przywożąc za każdym razem pomysły, które bezmyślnie realizował – wprowadzał np. radzieckie święta państwowe. W centralnym punkcie stolicy, Addis Abebie, naprzeciwko okien przedstawiciela ONZ, kazał postawić dwunastometrowego Lenina z brązu.

W 1976 roku Mengystu rozpoczął kampanię czerwonego terroru. Na początku głównymi ofiarami stali się marksistowscy studenci, potem z niebywałym okrucieństwem mordowano wszystkich.

< MENGISTU >
U WŁADZY 1974–1991

Całkowite zniszczenie gospodarki, spowodowane przymusową kolektywizacją rolnictwa a także niszczenie inwentarza, minowanie terenów, niszczenie drzewostanu oraz susza doprowadziły do masowego głodu, który w latach 1984–1985 pochłonął blisko milion ofiar.

Do dzisiaj odkrywane są zbiorowe mogiły, w których spoczywają szczątki ofiar Mengystu, odnotowanych w raportach Amnesty International.

[Afganistan]

< MOHAMMAD NADŻIBULLAH >
U WŁADZY 1987–1992

Przydomek „Rzeźnik”, nazywany również – z uwagi na posturę i ponad 100 kg wagi – „Wotem” albo „Bykiem”. Niespełna miesiąc po radzieckiej inwazji na Afganistan, w styczniu 1980 roku został szefem tajnej policji KHAD i z wielką gorliwością zaczął wykonywać polecenia z Moskwy. Twardy, bezwzględny, bez cienia wątpliwości kazał torturować i mordować rodaków uznanych przez afgańskich komunistów za wrogów. W 1987 roku został prezydentem Afganistanu, w 1992 – podał się do dymisji, wraz z rozpadem Związku Radzieckiego.

Postępował się stalinowskimi metodami – masowym terrorem oraz systematyczną eliminacją opozycjonistów, lub osób, które za takich uważano. Każdy, na kim ciążył choć cień podejrzenia o wspieranie ruchu oporu – natychmiast padał ofiarą represji. Dotyczyło to także rodzin i całych wiosek. Przemoc, bestialstwo oraz system przymusu jako metodę sprawowania władzy Nadżibullah stosował do czasu wycofania się wojsk radzieckich z Afganistanu.

Gdy we wrześniu 1996 roku Talibowie zdobyli Kabul, Nadżibullah został wykastrowany, przywiązany do ciężarówki i ciągnięty po ulicach stolicy. Zwłoki powieszono przed pałacem prezydenckim. Była to zemsta Talibów, którzy dołączyli do walki o władzę, za okrucieństwo... którego się dopuścił.

HO CHI MINH
1945-1969

[Wietnam]

Złoty i przelotny polityk Rewolucyjnej Partii Wietnamu, pierwszy prezydent Wietnamu. Wiele lat przed wojną walczył z francuskimi kolonizatorami. Z pomocą wojsk z Związku Radzieckiego i poparciem amerykańskim był jednym z rządców wietnamskiej prowincji. W latach czterdziestych roku Rewolucyjnej Partii Wietnamu stał się wodzem wietnamskiej wojny domowej.

Wojnę wojenną wywołał w Wietnamie, która stała się jedną z najbardziej krwawych wojen w historii. Wietnam stał się krajem, który walczył z amerykańskimi żołnierzami i ich sprzętem. Wietnam stał się krajem, który walczył z amerykańskimi żołnierzami i ich sprzętem. Wietnam stał się krajem, który walczył z amerykańskimi żołnierzami i ich sprzętem.

[Korea Północna]

KIM IR SEN
1946-1994

Przewodził politykę izolacji i wojny z Koreą Południową. W latach czterdziestych roku Wietnamu stał się wodzem wietnamskiej wojny domowej. W latach czterdziestych roku Wietnamu stał się wodzem wietnamskiej wojny domowej. W latach czterdziestych roku Wietnamu stał się wodzem wietnamskiej wojny domowej.

[Ameryka Łacińska]

ERNESTO DE LA SERNA CHE GUEVARA
1955-1966

Przewodził politykę izolacji i wojny z Ameryką Południową. W latach czterdziestych roku Wietnamu stał się wodzem wietnamskiej wojny domowej. W latach czterdziestych roku Wietnamu stał się wodzem wietnamskiej wojny domowej. W latach czterdziestych roku Wietnamu stał się wodzem wietnamskiej wojny domowej.

ZAMORDOWALI MILIONY LUDZI

UDZI

TYM CO DODAJE NAM ODWAGI I BUDZI NADZIEJĘ, KIEDY
MÓWIMY O SOWIECKIM SYSTEMIE, JEST NADE WSZYSTKO
JEGO CAŁKOWITA PORAŻKA... GDYBY OSIĄGNĄŁ SUKCES,
WIEDZIAŁBYM JUŻ, ŻE DLA CZŁOWIECZEGO ZASTRASZENIA
I ZNIEWOLENIA NIE MA ŻADNYCH GRANIC

MALCOLM MUGGERIDE

Muzeum Historyczne w Lubinie

Wystawa edukacyjno-historyczna

Zbrodniarze. Oręż propagandy na znaczkach pocztowych

Park Leśny w Lubinie, bunkier nr 2
czerwiec–listopad 2021

Pomysłodawca wystawy
Marek Zawadka

Projekt i realizacja graficzna
Jacek Świerad

Opracowanie merytoryczne
Justyna Karlińska

Montaż techniczny
Janusz Ogórkiewicz, Krzysztof Koszewski, Sebastian Jankowicz, Grzegorz Kraska

Materiały wykorzystane do wystawy pochodzą ze zbiorów Muzeum Historycznego w Lubinie (znaczk pocztowe) oraz Adobe Stock i Wikipedia Commons

Katalog wystawy

Projekt graficzny i skład
Jacek Świerad

Teksty, redakcja i opracowanie
Justyna Karlińska

Fotografie
Tomasz Folt

Wydawca
Muzeum Historyczne w Lubinie

Dyrektor
dr Marek Zawadka

ISBN 978-83-66574-28-1

© Copyright by Muzeum Historyczne w Lubinie, 2022

Lubin 2022

NIE SPOSÓB TU NIE DOSTRZEC
SILNEGO KONTRASTU. ZWYCIĘZCY
Z 1945 ROKU Z MOCY PRAWA
UCZYNILI ZBRODNIĘ,
A ZWŁASZCZA LUDOBÓJSTWO ŻYDÓW,
CENTRALNYM PUNKTEM OSKARŻENIA,
KTÓRE POSTAWILI NAZIZMOWI.
[...] TYMCZASEM ZBRODNI
KOMUNISTYCZNYCH NIE TRAKTUJE
SIĘ W TEN SAM SPOSÓB. PODCZAS
GDY HIMMLER CZY EICHMANN TO
ZNANE NA CAŁYM ŚWIECIE SYMBOLE
WSPÓŁCZESNEGO BARBARZYŃSTWA,
NAZWISKA DZIERŻYŃSKIEGO,
JAGODY CZY JEŻOWA OGROMNEJ
LICZBIE LUDZI NIC NIE MÓWIĄ.
LENIN, MAO, HO CHI MINH,
A NAWET STALIN CIESZĄ SIĘ
NADAL ZADZIWIAJĄCYM SZACUNKIEM

STÉPHANE COURTOIS

ISBN 978-83-66574-28-1

 Park Leśny w Lubinie

 Muzeum Historyczne w Lubinie

Lubin 2022